

**CONTINUITY, CONSOLIDATION AND CHANGE
TOWARDS A EUROPEAN ERA OF VOCATIONAL EDUCATION AND TRAINING**

Agora conference, 16-17 March 2009, Thessaloniki

Vážený pane komisaři,

Vážený pane ministře,

Vážená paní ředitelko,

Dámy a pánové,

Velice Vám jménem pana ministra děkuji za pozvání na tuto konferenci a možnost promluvit mezi prvními řečníky tohoto dne.

Byl jsem přizván, abych zde zastupoval Předsednictví Rady EU a je tedy mou milou povinností krátce pohovořit o aktuálních otázkách a prioritách během českého předsednictví v 1. polovině roku 2009.

Osobně jsem velmi potěšen, že na této konferenci mohu promluvit v době, která je velmi důležitá z hlediska dalšího vývoje evropské spolupráce ve vzdělávání a odborné přípravě. Důležitá je ze dvou důvodů – zaprvé, současná situace v Evropě, kdy ekonomická krize je diskutována na všech úrovních, je i ve vzdělávání a odborné přípravě naší povinností na tuto situace zareagovat a přispět svou částí k řešení této situace, a to zejména z hlediska dlouhodobého vývoje. Klíčová sdělení pro jarní zasedání Evropské Rady, která byla přijata na zasedání ministrů v únoru, se právě na tuto problematiku zaměřují: kladou primární důraz na rozvoj všech jedinců prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy, zmiňují nutnost získávání a doplňování dovedností pro zajištění zaměstnatelnosti a předcházení hrozící nezaměstnanosti, případně navrácení na trh práce. Klíčová sdělení rovněž odkazují na diskuse o novém strategickém

rámci pro evropskou spolupráci ve vzdělávání a odborné přípravě, jenž považují za druhý důležitý moment českého předsednictví v oblasti vzdělávání. Právě současná krize zdůraznila potřebu přijetí flexibilního rámce pro evropskou spolupráci, který ve světle našich nynějších problémů napomůže zmírnění jejich dopadu a reflexe do budoucna.

U uvedeného strategického rámce bych se rád pozastavil, neboť vzhledem ke svému významu se jedná o hlavní prioritu českého předsednictví. Jak jistě víte, sdělení Evropské komise k této věci bylo zveřejněno v prosinci minulého roku a české předsednictví od té doby velmi úzce spolupracuje s Evropskou komisí při definování tohoto strategického rámce, jenž by měl zajistit kontinuitu s dosavadním vývojem a současně nastínit výzvy, cíle a strategii pro budoucí vývoj až do roku 2020. Jednou z velmi zásadních otázek je právě vývoj v oblasti odborného vzdělávání v Evropě – zejména s ohledem na všechny dosavadní aktivity a úspěchy. Osobně se domnívám, že odborné vzdělávání po roce 2010 bude sehrávat velmi důležitou roli v kontextu celoživotního učení a beze sporu bude velmi významně přispívat k dosažení strategických cílů, jakými jsou zajištění kvality, efektivity a equity v systémech vzdělávání a odborné přípravy či podpora tvořivosti, inovací a podnikatelského myšlení. Jsem přesvědčen, že evropská spolupráce v odborném vzdělávání bude jedním z hlavních pilířů tohoto rámce a významně napomůže naplnění našich očekáváníí.

Se zájmem jsem se seznámil s analýzou Cedefopu, která zde má být dnes prezentována, a rád bych za ní již nyní Cedefopu pogrataloval. Plně se ztotožňuji s třemi principy, jež jsou uvedeny již v titulu: souhlasím, že je nutné zajistit kontinuitu a konsolidaci našich společných aktivit, neboť jsme započali práci na řadě důležitých iniciativ, nicméně tuto práci je nutné plně implementovat a zejména společné evropské nástroje uvést do praktického používání.

Na tomto místě bych rád zmínil dvě důležité iniciativy – evropský rámec pro zajištění kvality v odborném vzdělávání a evropský systém kreditů v oblasti odborného vzdělávání, které – zejména díky významnému pokroku v jednáních během francouzského předsednictví – by měly být zanedlouho oficiálně schváleny v podobě doporučení Evropského parlamentu a Rady. Je mou milou povinností zmínit, že jejich zahájení bude podpořeno konferencí pořádanou v Praze 20. května a právě s ohledem na potřebu efektivní implementace obou iniciativ ze strany vzdělávacích institucí a sociálních partnerů se konference zaměří na dialog mezi uvedenými aktéry o uvedení těchto nástrojů v praxi.

Abych se však vrátil ke zmíněné analýze o vývoje odborného vzdělávání. Domnívám se rovněž, že před námi stojí nové výzvy, na které je nutné adekvátně zareagovat, což reflektuje i iniciativa rozvíjená Evropskou komisí a Cedefopem zaměřená na rozvoj dovedností ve vztahu k otázce budoucích pracovních míst a kvalifikačních požadavků. Tato iniciativa se současně velmi významně prolíná s druhou prioritou českého předsednictví, kterou bych zde rád zmínil, a to rozvojem spolupráce a partnerství mezi vzdělávacími institucemi a zaměstnavateli. Aniž bychom chtěli jakkoli zastínit všechny role, které vzdělávání sehrává, domníváme se, že právě v této době je nutný rozvoj dialogu mezi oběma stranami tak, aby vedl ku prospěchu všech jedinců – aby totiž všichni jedinci měli přístup k získání patřičných dovedností, jež napomohou jejich profesnímu uplatnění. Jsem si plně vědom toho, že právě v odborném vzdělávání je tato spolupráce velmi významně rozvinuta, respektive je jedním ze samotných pilířů odborného vzdělávání, nicméně považuji za důležité diskutovat například o příležitostech, které v této oblasti nabízí členským zemím právě evropská spolupráce. V návaznosti na francouzské předsednictví klademe důraz rovněž na rozvoj mobility, přičemž právě možnost absolvování praktických stáží bez ohledu na hranice mezi jednotlivými zeměmi je jedním z významných přínosů naší spolupráce.

Tato priorita bude během českého předsednictví podpořena diskusí během neformálního jednání ministrů odpovědných za vzdělávání za týden v Praze a následně konferencí na počátku dubna, kde se sejdou zástupci státní správy, vzdělávacích institucí a sociálních partnerů.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám nyní poděkoval za pozornost a popřál této konferenci, aby v rámci diskusí přinesla řadu zajímavých myšlenek a podnětů pro naši další spolupráci.